اسلامي مشران د ټولنيز ترور په لومه کې

ډاکټر لمر

21 October 2011

په نړۍ کې تر ننه ډېرې جګړې تر سره شوې دي چې لومړۍ نړېواله او دويمه نړېواله جګړه د جرمني په تېريو پيل شوه چې پايله يې د سلهاوو ميليونونو خلکو مړينه شوه. مګر هېچا له ځانه سره فکر ونه کړ، چې د دغو پېښو علتونه څه دي او څه ول. په دغو جګړو کې ملکونه وران شول، هم خلک ووژل شول او هم د ټولنو مخکښان. د دغو پېښو په ترڅ کې يوه پېښه ډېره په زړه پورې ده، چې په اسلامي نړۍ، افريکايي او يا هم وروسته پاتو ملکونو کې د ټولنې ولسمشران په ډېره فجيع بڼه وژل کېږي.

د افغانستان په پېښو کې له **۲،۵** ميليونو ډېر خلک ووژل شول او د انسان وژنې يوه ځانګړې بړبوکۍ ليا خوره ده، چې په افغانستان کې د مړيو نڅا، په سرونو کې د مېخونو ټکوهل، په کانټېنرونو کې د خلکو ويشتل او په رودونو او ويالو کې د اشخاصو ډوبول يې ځانګړې بڼې دي، چې زړه بوږنونکې پېښې يې د کابل په ښار کې په نويمو کلونو کې د ټولوژنو په ترڅ کې وې او د طالبانو په موده کې د فقيد ډاکتر نجيب الله او د هغه ورور احمدزي وژنه او بيا يې د آريانا په څلور لاره کې ځړول ول، چې ټول بشر لاس په ګوته ورته پاتې شول.

د افغانستان ننۍ غميزې هم د شوروي اتحاد د سرو پوځونو له يرغل سره سم او د ثور د سرې کودتاه سره پيل شوې دي، چې بيا يې د روسي سوسياليزم لوبغاړي په يو او بل نامه ووژل شول او يا هم هجرتونو ته اړ شول. زه غواړم په دغه ليکنه کې هغه اند ېښنه څرګنده کړم، چې وروستۍ شپې ورځې يې زما د ذهن آرام له منځه وړی، ځکه چې په اسلامي نړۍ کې يې بيا يو ولسمشر فقيد معمر القذافي په ډېره نامردانه توګه ووژه او له وينو او جسده يې عام ننداړتون جوړ کړ، چې له انساني کرامته يو ډېر لرې کار دی.

امریکایان د شلمې پېړۍ په بهیر کې د شوروي سوسیالیزم سره په ساړه جګړه اخته ول، خو قرباني یې ډېر وروسته پاتې ملکونه شول، اما د افغان ولس په وینه یې د سرې غمیزې د پای ټکی کېښود چې افغانستان دا دي د څو لسیزو په اوږدو کې په وینو کې لمبول کېږي او خلک یې رټل کېږي.

د وروسته پاتو ملکونو له ذهنیته داسې ښکاري چې ګواکې د ټول هېواد مسؤلیت د یو شخص پر غاړه وي، ځکه چې په دغه ملکونو کې د شخصیت پرستي کېش غوړول شوی وي او ټول له یوه شخصه د معجزې توقوع کوي. رابه شو دې ته چې آیا د یو شخص په وجدان یا وژلو به د یو ملک خلک نېکمرغه شي او که نه؟ له خواشیني سره باید یاده شي چې په اسلامي نړۍ کې ډېر مشران په فجیع توګه وژل کېږي. په پاکستان کې د بوټو اعدام، د جنرال ضیاع الحق الوزول او بیا د بې نظیرې ترور، په افغانستان کې د شهید سردار داود خان، نور محمد تره کي او حفیظ الله امین وژنه، د ډاکتر نجیب له منځه وړل، په افریکا کې د پاتریسا لوموميا (Patrice Lummumba) وژل او همدا ډول په نورو ملکونو کې هم خلک په یو او بل نامه د سیاسي سلیقو پر بنسټ ووژل شول.

په یوویشتمه پېړۍ کې امریکایانو د نړیوال پولیس دریځ خپل کړی او دا دي د وروستیو لسو کلونو په بهیر کې یې په ګڼشمېر ملکونو کې د نفاق اور بل کړی او د بېلابېلو ملکونو خلک یې په وینو کې ولمبول چې هره ورځ یې په سلهاوو تنه وژل کېږي او خلک یې د بې امنۍ له ګواښ سره مخامخ کړي. په یو شمېر ملکونو یې په نېغه تېری کړی او د امریکایي او لوېدیزوالو له چلند سره سم یې د اسلامي ملکونو مشران په ډېر سپکاوي له منځه یوووړل، چې په اسلامي نړۍ کې یې د هویت ستونزې رامنځ ته کړې دي او د بنسټپالي بربوکۍ.

امریکایانو په یو او بل نامه د نورو ملکونو لیډران چې امریکایانو او یا لوېدیزوالو ته ژمن نه وي، وژني او د سیمې خلک یې هم ورټل او هم یې ووژل. کله چې په اتیومو کلونو کې د پاناما ولسمشر (نوریېګو) له امریکایانو نه سرغړونه وکړه، نو امریکایانو نظامي یرغل پر پاناما وکړ او د پاناما ولسمشر (نوریېګو) یې په سپکاوي امریکا ته بوته او امریکایي جېل کې یې واچاوه.

په افغانستان کې هم په ډېرو مشرانو نخرې وشوې، چې فقید ډاکتر نجیب الله د سولې سیاست ته په ناپېیلي توګه هلې ځلې کولې، خو بیا هم په خپل سوله پیز سیاست کې ناکام شو ، چې د ناکامي

او بیا په ډېر سپکاوي وژل کېدلو اساسي علت یې بلې ایدیالوژي ته ژمنتیا وه، چې د امریکایانو نه خوښېده او د خپل ناکامه دوښمن په توګه یې د خپلو ګوډاګیانو په لاس وواژه. د خاد ریاست او سوسیالیستي ذهنیت یې ورته پلمه کړه چې د مرګ جواز یې صادر کړي.

په افغانستان کې د سیاسي مشرانو وژل کوم ځانګړی کار نه دی. په افغانستان کې هم سیاسي وژنې د استخباراتي کړیو په نغوته تر سره کېږي، چې په وروستیو څو میاشتو کې ګڼشمېر افغاني مشران ووژل شول، چې ښاغلي حامد کرزي هم یو کال مخکې د ملي قیام اندېښنې یادې کړې او امریکایانو هم د احمد ولي کرزي د وژلو ګواښونه، چې پایله یې دا وه چې حامد کرزي په خپله واکمنۍ کې د خپل ورور سر وخوړه، چې ټولو ته مالومه ده چې احمد ولي کرزی هم په ډېر مرموز حالت کې له منځه یووړل شو، مګر طالبان خو هسې هم د هر چا د مرګ مسؤلیت پر غاړه اخلي.

د امریکا یرغل په عراق باندې هم یو له هغو تېریو څخه دی، چې خپل سیال صدام حسین یې له منځه یووړ او دا هم د عبرت د درس ورکولو یوه بې انصافه لړۍ ده، چې پایله یې په عراق کې د کورني جنګ اور دی، چې امریکایانو بل کړی او اسلامي ډلې تپلې ورته لمن وهي، چې لمبه یې تل تازه وساتي، خو قرباني د عراق وګړي دي او د اسلامي نړۍ سپکاوی.

که دعراق پېښې ته پام وکړو، نو فقید صدام حسین کوم بنسټپال مسلمان نه ؤ، خپل ملک ته یې بې ساری خدمت کړی ؤ، مګر له ایران سره د څو کلونو په بهیر کې د جګړې په ترځ کې یې د خپل هېواد د پولې ساتلو مسؤلیت تر سره کاوه که نه نو ملک به یې ایرانیانو لاندې کړی وی. په عراق کې بیا د کوردي او شیعه مذهبو د سیپاریتیزم یا بېلنتوب سره مخامخ ؤ، نو لکه ولسمشر د خپل هېواد ځمکني بشپړتیا ته ژمن و، ځکه یې د بېلنتوب مخه نیوله. باید یاده شي، چې هرومرو په

جنګ کې خواره نه وېشل کېږي او خلک د جګړې قرباني کېږي، نو انسانان د خپل هېواد د خپلواکي قرباني کېږي، ځکه د خپل حریم او هېواد ساتنه په هر انسان فرض ده، که نه نو روسانو به د جرمني فاشیزم مریتوب منلی وی او خپل ملک به یې جرمنانو ته تسلیم کړی وی، خو د دویمې نړیوالې جګړې پایله هم د ۵۰ میلیونو خلکو وژل ول، مګر د لسهاوو ملکونو خپلواکي او په نړۍ کې د نوي تاریخ رامنځ ته کېدل.

په عراق کې د فقید صدام حسین اعدام د اسلامي اختر په لومړۍ ورځ تر سره شو، ځکه چې لویدیزوالو او د هغوی لاسپوڅو د ټولې اسلامي نړۍ مسلمانانو د خوښي ورځ په غم ولړله او په ټوله نړۍ کې یې انسانان د وېر په ټغر کېنول. د صدام حسین د اعدام انځورونه یې هم د اسلامي نړۍ د سپکاوي په نښه په ټولیزو رسنیو کې له سپکاوي نه ډک خپاره کړل.

د ۲۰۱۱ کال له پیله رانیولې تر ننه پورې په اسلامي نړۍ کې د انارشي یوه نوې برېوکۍ رامنځ ته شوې چې د خلکو د انقلابونو لقب ورکړل شوی، مګر دغه ټولنیزه انارشي یې په لسهاوو ملکونو کې رامنځ ته کړې. په مصر کې امریکایانو خپل سیال حسني مبارک په ډېر سپکاوي دې ته اړ کړ چې له واکه تېر شي، ځکه چې د نړۍ ټولې رسنۍ، اقتصادي مرستې او دیپلوماتیک کانالونه دې ته وکارول شول، چې په مصر کې خلک دې ته ولمسوي چې ټولنیزه انارشي رامنځ ته کړي او د ملک واکمن بې واکه کړې او د خپلو مشرانو د سپکاوي تبۍ توده وساتي چې پایله یې د واکه د حسني مبارک لرې کېدل، د هغه د زړه او ماغزو سکته شوه او په ملک کې د بې مسؤلیتي لړۍ.

په اسلامي نړۍ کې د ملکونو د بربادولو هلې ځلې لیا هم روانې دي، چې پرون د ۲۰۱۱ د اکتوبر شلمه په لیبیا کې لاسپوڅو او ګوډاګیانو د خپل ملت مشر په ډېره نامېړانه وواژه. داسې ویل کېږي چې کله د سیرت (Sirte) ښار محاصره شو، نو معمرو القذافي په ډېره مېړانه له خپلو خلکو نه دفاع کوله، چې د ناټو یرغلګرو په دوی هوایي برید وکړ او د شهید معمر القذافي نقلیه وسایل یې له منځه یوړل او معمر القذافي تر ځمکو لاندې سمڅو ته ولاړ، چې مقاومت وکړي، خو له بده مرغه چې معمر القذافي په دغه وخت په دواړو پښو ټپي شوی ؤ او ډېره وینه یې ضایع کړې وه، د فقید معمر القذافي ډله په سمڅو کې هم محاصره شوه او د لاسپوڅو ځواکونو منګولو ته ورولوېدله.

دغه مهال ولسمشر معمر القذافي ژوندی ؤ، خونامردو لیبیایي لاسپوڅو په ډېره نامردي یو ټپي شوی انسان په ډېره فجیعانه توګه وواژه او مړی یې په کوڅو کې واچاوه چې عام خلکو ته د ریشخندننداره شي.

د انسان په ژوند کې ډېرې خوږې او ترخې تېرېږي، خو د ژوند پایله مرګ دی، چې ځینو ته د خپل هېواد د دفاع شهادت ورپه برخه کېږي، نو شهید معمر القذافي هم د خپل هېواد شهید شو او د خلکو اتل ! د ژوند د تاوتریخوالي وروستۍ شېبې یې هم په مېړنه تېرې کړې او د بشري تاریخ زرینې پاڼې یې جوړې کړې. سر بېره پر دې چې د لږ تر لږه د یو ۷۰ کلن سپین ږیري شخص په وینو د لیبیا ځمکه سره شوه، خو ډېر غاټول به د دغه شهېدانو په وینو وروزل شي.

زه کوم عرب نه یم او نه هم له لیبیا سره کوم تړاو لرم، مګر یوه موده چې ما په بهر کې لوړې زده کړې تر سره کولې، نو د دوو ملکونو خلکو ته مې پام شو، چې یو شمېر د عراق محصلین ول او بل شمېر د لیبیا د ملک محصلین ول. په اسلامي نړۍ کې د دغو دوو ملکونو محصلین د نورو په پرتله د تحصیل لپاره ښه امکانات درلودل، چې هم یې اقتصادي برخه او هم یې ډیپلوماتیک برخه ډېره پیاوړې وه او د دغو ملکونو محصلینو کولی شوی په ویاړ ووایي چې د عراق او یا هم لیبیا وګړي دي.

په لیبیا کې په وروستیو ۴ لسیزو کې د ټولنې په پرمختګ کې ډېر کار شوی دی. د لیبیا طبیعي زېرمې، د تیلو فابرېکې او زېرمې د لویدیزوالو له اغېزو خلاص شول او لیبیا د سیاسي او اقتصادي پلوه یو خپلواک هېواد شو. فقید معمرو القذافي د ۲۰۱۱ میلادي کال له پیله یې له ډېرو بهرنیو ملکونو سره د خپل هېواد د پرمختګ لپاره ګڼشمېر پروژې په کار واچولې، چې قرادادونه یې په میلیارودونو ډالره ول، په اوکرایین کې یې ځمکه په اجاره نیولې وه چې د لیبیا لپاره غنم او

نور اړين شيان پکې وکړي او خپلو خلکو ته يې ورو ړي، خو د شهيد معمر القذافي دغه هلې ځلې د لويديزوالو ټولنو لپاره د زغملو وړ نه وې، ځکه يې معمر القذافي په نامردانه توګه وواژه او د هغه کورنۍ يې په ډېره نامېړانه سته کړه.

پايله

درنو لوستونکو ! که چېرې موږ په نړۍ کې په تېره بيا د اسلامي نړۍ د ولسمشرانو وژنو او په ټولنه کې د انارشي د رامنځ ته کولو پېښو ته وګورو ، نو دا را ته جوتېږي، چې په اسلامي ټولنو کې د زجر، جزا او وژلو توګې ډېرې فجيعانه دي، چې د يو ملک د وګړو ټوليزې نا پوهې او نا زغمي ته ښودنه کوي. ګرم که ولسمشر وي او که عادي وګړی وي بايد له محکمې وروسته خپلې سزا ته ورسول شي او په دې برخه کې بايد د بشري ارزښتونو غوښتنو ته درناښت وشي، نه دا چې په غير انساني توګه له انسانانو سره چلند وشي، نه دا چې په خلکو ساديزم تر سره شي، ووژل شي او په مړيو يې بيا بزکشي وشي.

په درناښت